

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: IV/170-1/2016.

Tárgy: Hiánypótlás

Alkotmánybíróság	
Ügyazonosító:	IV/170-2/2016
Érkezett:	2016. MARE. 22.
Feladó:	1
Melléklet:	2 db
Kezeliiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a 2016. január 17-én benyújtott, majd IV/170-1/2016. számon iktatott alkotmányjogi panasz indítványom kapcsán az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívása alapján az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

A Debreceni Törvényszéknek a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott 6.P.21.753/2014/16-I sz. végzésével és a Debreceni Ítéltáblának az e végzés megfellebbezése kapcsán hozott Pkf.II.20.555/201562 számú végzésével kapcsolatban az alábbiakat szeretném hangsúlyozni, ami egyébként a perújítási előterjesztésben is szerepel

Nem igaz az, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem során sem részben, sem egészben nem változtatta meg a Debreceni Ítéltábla jogerős ítéletét. A Kúria Pfv.IV.20.561/2014/6. sz. ítélete így kezdődik: „A Kúria a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperes nemvagyoni kártérítés iránti viszontkeresetét elutasítja.” A Kúria tehát érintette mind az elsőfokú, mind a másodfokú határozatot. A Kúria azt nem részletezte, hogy ezt miért tette. Ezt kifogásoltuk is.

Egyszerre nem lehet perújítást benyújtani és a Kúriához fordulni felülvizsgálati kérelemmel. Pontosán a nagyszámú törvénysértés miatt fordultunk a Kúriához, amit az ítélet elején el is ismert. A törvényszék nyilatkozata szerint a 6 hónapos perújítási határidő 2014. szeptember 12-én lejárt. A Kúria pedig 2014. szeptember 17-én hirdetett ítéletet.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi II. törvény (Pp.) 261. § (1) bekezdése értelmében a perújítási kérelem előterjesztésének határideje hat hónap; ezt a határidőt a megtámadott ítélet jogerőre emelkedésétől, ha pedig a perújítás okáról a fél csak később szerzett tudomást, vagy csak később jutott abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessen, ettől az időponttól kell számítani. Mivel én csak később jutottam abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessek, ezért a hat hónapot ennek megfelelően kell számítani. A Kúria ítéletének meghozatala tipikusan ilyen esemény. A Pp. 261. § (3) bekezdése objektív határidő szab, amikor kimondja, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított öt év elteltével perújításnak helye nincs, ez viszont még nem telt el.

Mivel olyan tények merülnek fel, amelyeket a bíróság nem vett figyelembe, 6 hónap után kerültem olyan helyzetbe, hogy elő tudjam terjeszteni a perújítási kérelmemet. Nem vette figyelembe a bíróság, majd a perújítás során el is utasította a [REDACTED] tanú meghallgatása iránti kérelmet. Hiába volt megadva az alapügyben [REDACTED] tanú, a bíróság nem vette figyelembe ezt a bizonyítási indítványt. Ezen felül nem rögzítette az alapügyben eljáró bíró az alperes azon nyilatkozatát, mely szerint [REDACTED] tanú elköltözött. Miként hivatkoztam rá, 2012. december 4-én személyesen győződtem meg [REDACTED] címéről a kaputelefonokra kiírt nevek alapján. Egyébként egymástól kb. 15-20 m-re lévő házakról van szó. Ezért is mentem el a perújítás során a földhivatalba, meggyőződni az alperes állításáról. Az ott kapott tájékoztatás szerint [REDACTED] nem költözött el, 2008 óta ott lakik. Az alperes tehát nem mondott igazat [REDACTED] - általam - megnevezett tanúval kapcsolatban.

Vele kapcsolatban, illetve rá való hivatkozással egy másik kérdés kapcsán is felmerült, hogy igazak-e az általa előadottak, nevezetesen az útépítés ügyével kapcsolatban. Nem volt út, tervbe sem volt véve. Annak a háznak (10 lakásos társasházról van szó) összesen 100 ezer Ft.-ja volt, ebből nyilván nem lehet aszfaltozott utat építeni. Itt állítólag azért váltottak le, mert nem építettem utat. Egyébként a közös képviselőnek nem is feladata ez. Az utcában lévő társasházaknak, illetve az ott lakó tulajdonosoknak kell építőközösséget alakítaniuk a több millió forintos beruházás lebonyolítására. Ilyen iratot az alperes nem csatolt be, mert nem volt. Nem hivatkozott más társasház vonatkozásában az útépítésre, például a szemközti házban lakó [REDACTED] tanú vonatkozásában. Az egyik épület az akkori földút egyik oldalán, a másik pedig a másik oldalán volt. Megállapodástól függően minimum 8, maximum 10 társasház tulajdonosainak kellett építőközösséget alakítaniuk, amelyek a földút 2 oldala mentén épültek meg. Semmilyen iratot nem tudott becsatolni az alperes állításának igazolására.

Az alperes emellett a 2012. november 7-i tárgyaláson a bíróság előtt sikkasztás elkövetésével is megvádolt (ld. tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal), a bíróság mégsem kötelezte állításának igazolására. Azt állította, hogy felvettem 150.000 Ft-ot és nem számoltam el vele. Tehát nemcsak a [REDAKTORVA], hanem a törvényszéken is hamis tényeket közölt velem kapcsolatban. Irrattal sehohol sem támasztotta alá állítását, mert nem tudta, olyan természetesen nem volt. A bíróság ezt is tényként fogadta el.

Nem fogadható el továbbá a törvényszék azon álláspontja, hogy folyamatosan intéztem a perrel kapcsolatos ügyeket. Sajnos kénytelen voltam a nagyszámú eljárási hiba, a rengetek törvény- és alkotmányvétség miatt ennyit foglalkozni az ügygel, mert a bíróság részrehajló volt. A Kúriához például szept. 17-én már nem tudtam Budapestre utazni, mert vizelet-visszatartási problémáim voltak, stb. Nem egy heveny megbetegedésben szenvedtem, hanem egy alattomos kőképződésben, ami az utolsó néhány hónapban rendkívül sok problémát okozott, többek között rendszeres vérzéseket is. 2014 novemberében diagnosztizálták a 3 cm-es húgykővémet - ami nyilván sokkal régebben keletkezett és minden nap nőtt. 2 nagy műtét volt és 10 azonnali beavatkozás, melynek végén 2015. augusztus 13-án nyilatkoztak arról, hogy jelenleg nincs daganatom. Tehát szó sincs arról, hogy 1-2 nappal korábbi megbetegedésről van szó.

Mindezek felül valótlan a törvényszék azon állítása, hogy elegendő okirat állt rendelkezésre az alapügyben. A keresetlevél annak tisztázására és megállapítására irányult, hogy az alperes önszántából mit csinált a lakópark 30 társasházánál 6 naptári nap alatt, beleértve a szombat és vasárnapot is, vagyis 2010. május 29. és június 3. között. Erre vonatkozóan nem nyilatkoztak, a törvényszék sem kötelezte ennek az időtartamnak a tisztázására. Az alperes június 10., 11. és 13-i megválasztási jegyzőkönyvet csatolt be. Ez a folyamatnak a vége. Nincs tisztázva a folyamat eleje és közepe. Összesen 6 naptári nap eseményeiről volt szó, amit a bíróság nem volt hajlandó tisztázni sem az alapügyben sem a perújítási eljárásban, illetve azt nem is engedte megtartani.

A perújítás során megnevezett másik társasház 2 tanúját sem hallgatta meg az alapügyben a bíróság, és legutóbb sem volt hajlandó [REDAKTORVA] és tulajdonostársa).

Az eljáró ügyvéd az alapügyben ügyvédi titkot sértett, az eljáró bíróság rögzítette is az észrevételemet, ennek ellenére arra akar kötelezni, hogy a bíróság előtt nyíltan törvényvétség jogi képviselőnek ügyvédi díjat fizessenek. 2013. február 20-i tárgyalási jkv. 4-ik oldal.

A perújítás során becsatoltam 65 oldal terjedelmű társasházi iratot, a bíróság ennek ellenére úgy nyilatkozott, hogy azok nem bizonyítékok. Nem teljes körűen felsorolva: jogerős bírói ítélet, banki jóváírás, ügyvédi megbízás, lemondó nyilatkozat, amely tulajdonjogot keletkeztetett, vagyongyarapodás a [REDACTED]. Az alperes ezzel szemben semmit nem tudott becsatolni, mert nem keletkezett semmilyen, ellenem felhasználható irat.

A 2014. december 28-i perújítási kérelmemben előterjesztetteket a törvényszék meg sem vizsgálta. Nagyon fontos lenne, hogy az alperes hogy vette fel az egyes társasházakkal a kapcsolatot. A kérdések fel vannak téve, választ nem ad a bíróság. Hogy került 30 társasházhoz, amikor hirdetések nem adtak fel? Mit mondott kaputelefonon keresztül, hogy szóba álltak ismeretlen emberrel? Nyilvánvalóan nagyon súlyos vádakkal illetett, amit nem tudott bizonyítani, hiszen csak kevés nap telt el a május 28-ai esti megválasztása óta. Iratokat nem látott, nem láthatott. Ellenem sehol semmilyen eljárást sem akkor, sem azóta nem folytattak, mert nincs miért. Minden ház nyereséges volt, amit beszámolókkal igazoltam, amit a társasházi tulajdonosok mindenhol elfogadtak már korábban vagy éppen akkor, stb.

Nem keresett választ a Törvényszék a perújításhoz kapcsolódó - az ő felhívására - adott 2015. március 5-i beadványomban megfogalmazottakra sem, és a 2015. május 5-i becsatolásomban megfogalmazottakra sem, továbbá a 2015. május 8-i, 5 oldal terjedelmű, konkrét tényeket tartalmazó beadványomra sem.

A Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.555/2015/2. szám alatti végzése semmi újat nem tartalmaz a fenti törvényszéki végzéshez kapcsolódóan. Azt állítja, hogy a Kúria nem változtatta meg a jogerős I. és II. fokú határozatokat. Ez nem igaz, már idéztem a Kúria ítéletét. Vitatja továbbá a 6 hónapos határidőt, de ezt fentebb már érintettem. [REDACTED] tanúkenti meghallgatását is mellőzte. Az alperes egyetlen konkrétumot említett, éppen [REDACTED] kapcsolatban, illetve az útépitéssel kapcsolatban. Nyilván nem igaz, hiszen becsatoltam annak a társasháznak a beszámolóját, ahol [REDACTED] lakik, összesen 100.000.-Ft-juk volt. Ahogy írtam, ebből nyilván nem lehet aszfalt utat építeni és mellette még van 7 másik érintett társasház is.

Nem nyilatkozott az Ítéltábla, miért nem rögzítette az I. fokú bíróság az alperes nyilatkozatát [REDACTED] vonatkozásában, csak [REDACTED] vonatkozásában. Mit értünk az alatt, hogy rendkívüli módon csalódott benne egy másik társasház, ahonnan 2 tanút is megneveztem, de nem volt hajlandó a bíróság sem az alapügyben sem a perújítás során meghallgatni a megnevezett tanúkat.

Kérdés továbbá, miért nem tisztázta az elsőfokú bíróság [REDACTED] tanú 2 nyilatkozatát. Egyrészt kábelfektetés az egész lakóparkban volt, amit az önkormányzat jóváhagyott. Az utcai kábelezés közterületen történt. A társasházakba pedig csak akkor vezették be a kábeleket, ha azt az adott lakóközösség megszavazta. A szavazólap minden általam kezelt ház belső hirdetőablájára ki volt téve és 1 ott lakó koordinálta az ügyet, ha akarta. A [REDACTED] alatti társasházban éppen [REDACTED] kértük fel, amit ő el is vállalt. A szavazólapnak a társasháznál ott kell lennie. A kivitelezést követően pedig aki igényelte szerződést, az kötött a szolgáltatóval. Mivel a házaknak nem volt közös helyisége, ennél fogva semmilyen szolgáltatást (tv, internet, telefon) nem tudott igénybe venni. A lakások belső ügye pedig nem tartozik rám. [REDACTED] kapcsolatban továbbá: 2 évvel később állapították meg, hogy valamikor szivárgott a víz valahol. Az igazi ok a korábban ott lakó jogásznő és férje által elhasznált és ki nem fizetett vízszámlák voltak, amit a szintén meg nem fizetett közös költséggel együtt a Fővárosi Bíróság előtt pereltem a [REDACTED]. Az utolsó tárgyalási nap 2010. április 30-a volt. Tehát [REDACTED] többszörösen nem mondott igazat. Mindez annak a leplezésére szolgált, hogy nem akarták megfizetni a számukra megnyert kb. 20.000.000.-Ft értékű ingatlannal kapcsolatos sikerdíjamat.

A fentiekből következik, hogy a hibás bírósági tárgyalási folyamat következtében nem nyert megfelelő orvoslást az Alaptörvény II. cikkében, IX. cikk (4) bekezdésében és XVII. cikk (3) bekezdésében biztosított emberi méltósághoz való jogom (amit az Alaptörvény a véleménynyilvánítás és a munkavégzés kapcsán tehát külön is nevesít), valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnévhez való jogom kapcsán is súlyos, a további életemre jelentősen kiható sérelem következett be.

Mivel a történetek következtében jó referenciáim a továbbiakban nem lehettek, így nem kaptam további munkát, ami miatt sérült az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében lefektetett, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz való jogom. Álláspontom szerint hiába volt meg az elvi lehetőségem ahhoz, hogy szabadon megválasszam a foglalkozásomat, az adott körülmények között ez gyakorlatilag teljesen ellehetetlenült, így ennek kapcsán alanyi jogsérelem következett be. A történetek közvetlenül hozzájárultak továbbá egészségi állapotom megromlásához is, amelyet a bíróság szintén nem vett figyelembe, így sérült az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében lefektetett testi és lelki egészséghez való jogom is. Ezt ráadásul a XVII. cikk (3) bekezdése a munkavégzés kapcsán külön is nevesíti, és az én esetemben mindezek a problémák lényegében a munkavégzés kapcsán merültek fel.

A fentiek kapcsán az összes előadott tény figyelembevételével álláspontom szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogom a tisztességes, pártatlan és független bírósági eljárásra. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése kapcsán pedig – a bizonyítási indítványok figyelembe nem vétele miatt – sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdéséből (törvény előtti egyenlőség) következő ún. fegyveregyenlőség elve is, amely biztosítaná, hogy a bíróság előtti felek nagyságrendileg azonos eséllyel tudják igénybe venni a törvényes bizonyítási eszközöket. Mivel megfelelően, kellő határidőben éltem a különféle jogorvoslati kérelmek benyújtásával, azonban a felsőbb szintű bíróságok elutasították a fenti észrevételeimet, indítványaimat, illetve újfent nem vették figyelembe alkotmányos jogaimat, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogom is, amely elvileg tartalmilag is garantálja a megfelelő jogorvoslás lehetőségét.

A fentiek pedig mindezek miatt érintik az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdését is, amely szerint mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére. Az én ügyem kapcsán kimutatható, hogy az érintett személyek rosszhiszemű és jogellenes cselekvése, valamint később ezen alapulva a bíróságok nem megfelelő eljárása számomra konkrét kárt is okozott, hiszen nem kaptam a továbbiakban járandóságot, azóta sem tudtam elhelyezkedni, egészségem pedig egyre romlik, stb.

A fentiek alapján kérem alkotmányjogi panaszom kedvező elbírálását.

Tisztelettel,

 2016. március 17.